

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

1 Bannit[us] præsul nequit ordinis esse minister.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

ponificem ab aliis accusatum priusquam sub luce ob-
jecta confiteretur, exigat non relinquat.

C. I. **¶** Canonum] Si enotatorum est ex vetustis codicibus,
Eusebii ipsi & Irenæi, cum prius legentur, Decreti. Citare autem
Eusebium velus canones qui ante Symmachium de hinc re editi erant.
Qui verò in glossa citantur, sunt ex epistolis Pontificis Symmacho
piscatorum. In Carthaginiensi quidem concilio, inserto in
eiusdem canonibus, unde citatur infra. 1. 9. 2. e. ff
qui Præbyter. & de iuribus raris relatus. 4. 9. 5. e. qui quis Epis-
copum. Et viginti quatuor citatur ibidem, e. placuit. ad quos
& præcipue ad primum videtur spectasse Eusebium.

QVÆSTIO V.
Sicut literis Apostolicis a Episcopis accusatus, & à sancta sede
votatus, ad suam non revertatur ecclesiam.

C. I. **¶** A sede Apostolica vocatus Episcopus ad do-
mum non revertatur, nisi purgatus, & A-
postolice literis iustificatus.

Unde Sixtus Papa I. ait epist. 263.

Quilibet h. fratrum pulsatus, atque ab hac sancta se-
de vocatus, cum se nobis repræsentaverit, ad eccle-
siam tamen non prius revertatur, quam literis Aposto-
licis, vel formatis pleniter instructus, atque purgatus sit,
si fuerit unde: ut postquam domum reversus fuerit,
cognoscant vicini sui, qualiter suam aliorumque causam
hic finierit: quatenus eum absque ambiguitate alla nun-
tiet, & prædicare omnibus possit. Ab hac enim sancta
sede & sanctis Apostolis iuri, defendi, & liberari Episco-
pi nulli sunt: ut iuri eorum dispositione, ordinante Do-
mino, primus sunt constituti, sic huius sanctæ sedis (cu-
jus dispositionum eorum causas, & iusticia servaverit) pro-
tectione, futuris temporibus sint ab omnibus perver-
sitatibus semper liberi. Unde culpantur ii, qui aliter
etiam fratres egerint, quam huius sedis rectoribus placere
cogoverint.

CAUSA IX.

Extensio excommunicationis notatus quidam Ar-
chiepiscopus, aliquos clericos alterius metropoli-
tani ordinis: quendam capellanum sui suffra-
ganei; illi inquisito, deposed, atque alium in loco
eius ordinavit.

- 1. Hic primario quæritur, an ordinatio, qua ab excommunicatione
facta est, aliquid vultu possit rati haberi.
- 2. Secundo, an licet Episcopus, Archiepiscopus, Primatus, vel Patri-
archæ clericos alterius sine propriis literis ordinare.
- 3. Tertio, an Archiepiscopus clericos suffraganeis suis, illi inconsulto,
damnare valeat, vel damnatos absolvere.

QVÆSTIO I.

Quod ordinatio, qua ab excommunicato celebratur, nullam
omnino rati obinet, nec etiam consecratio appellanda sit,
sicut Gregorius lib. 3. epist. 12. docuit.

C. I. **¶** Non potest appellari consecratio, que fit
ab excommunicato.

Noti & consecrationem dicere nullo modo possu-
lebatur.

C. II. PALEA.

Excommunicati illicitæ manus imponunt: quis pote-
rius ordinandi non habent: ubi autem illicita est
cessit esse, quod minime probatur esse collatum.

C. I. **¶** Si quis excommunicatus a primisque vestitus exemplis
a. ad. Apostolicis. b. Anst. L. 2. c. Pdy. lib. 2. tit. 37. 100
104. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120.

ribus: habentur tamen in uno valde commendat, in quo pauca habentur
solum. Prior autem hæc videtur esse forma quadam sequenti.

C. III. PALEA.

Per a illicitam manus impositionem vulneratum
caput illi, qui videbantur aliquid accepisse, habebant:
& ubi vulnus infixum est, necesse est medicinam
adhibere, qua infixa sanetur macula, id est, reiterari
necesse est, quod legitime actum, aut collatum mini-
me probatur, si perfectum esse debet. Nam quomo-
do honorem possit retinere, qui ab illo accepit, qui
potestatem dare legitime non habuit, invenire non
possunt.

Sed excommunicati b hic intelligendi sunt, qui in ipsa sua ordi-
natione pernam excommunicationis contraxerunt, qui nunquam in
numero catholicorum fuerunt. Ceterum, qui inter catholicos prius
deputati sunt, si postea excommunicationis sententia notati fuerint,
ordinationes tamen eorum ab ecclesia misericorditer tolerantur.

C. IV. **¶** Ordinationes ab excommunicato, non
simoniaci factæ, ex misericordia to-
lerantur.

Unde Urbanus Papa secundus scri-
bit, dicens.

Ab excommunicato, quondam tamen Catholicis E-
piscopis ordinatos, si quidem non simoniaci & ordines
iplos acceperunt, & si ipsos Episcopos simoniacos non
fuisse constiterit, ad hæc, si eorum religiosior vita, & do-
ctrina prærogativa visa fuerit promereri, penitentia
indicta, quam congruum duxerit, in ipsis, quos accepe-
runt, ordinibus permanere permittas. Ad superiores
autem concedere non concedimus, nisi necessitas, vel
utilitas maxima flagitaverit, & ipsorum sancta conver-
satio promeruerit.

Sed & illud Gregorius d de nominati excommunicati intelli-
gitur: quorum ordinationes sunt irritæ, si eorum damnatio non erat
ordinandi incognita.

C. V. **¶** Qui nominati excommunicati sunt: &
qui aliorum sedes invadunt, alios or-
dinare non possunt.

Unde idem Urbanus ait in synodo Placentina,
cap. 9. & sequentiibus.

Ordinationes, quæ ab hæresiacis nominati-
excommunicatis factæ sunt, & ab eis, qui catholi-
corum adhuc viventium Episcoporum sedes invaserunt,
irritas esse iudicamus; nisi probare valuerint, se cum
ordinarentur, eos necesse damnatos. Qui f. verò ab
Episcopis quondam catholice ordinatis, sed in schismate
à Romana ecclesia separatis consecrati sunt, eos nimi-
rum; cum ad ecclesiam unitatem redierint, seriatim pro-
priis ordinibus, misericorditer suscipi iubemus: si ta-
men vita, & scientia eos commendat. Anod. g. ve-
rò, quicumque à prædictis schismaticis, sanctæque Ro-
mæ ecclesie adversariis se ordinari permiserit, nulla
tenus hæc venia dignus habeatur. Quamvis h. au-
tem misericordie intuitu, magna que necessitate cogent,
hanc in sacris ordinibus dispensationem constitueri-
mus; nullum tamen præiudicium sacris canonibus fieri
voluimus: sed obrineant proprium robur, & cessante
necessitate, illud quoque cesset, quod pro necessitate fa-
ctum est. Vbi enim multorum strages jacet, ibi subira-
hendum est aliquid severitati; ut i. addatur amplius
charitati.

C. I. **¶** Ut addatur, &c.] Hæc sunt addita ex concilio ipsi. Ele-
ctio quoque, nisi à catholicis facta fuerit, irrita esse probatur.

a. Sup. r. 9. 7. per illicitam. b. Sup. ead. mo consecrationem.
c. Anst. L. 2. c. 74. l. 107. d. c. 406. d. Sup. ead. mo consecrationem.
e. Pdy. L. 2. tit. 37. 100. 104. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120.
h. C. 11.

